

27 februarie 2020

Știri Legislative

Dreptul Uniunii Europene

Sumar:

1. Jurisprudența CJUE - selecție ianuarie 2020

Jurisprudență

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 15 ianuarie 2020. SC Banca E S.A. împotriva G.D. (Cauza C-381/19)

Trimitere preliminară - Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții - Protecția consumatorilor - Directiva 93/13/CEE - Introducerea unei noi căi de atac pe parcursul procesului - Principiile securității juridice și efectivității.

Principiile securității juridice și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei norme de procedură care modifică sistemul căilor de atac prevăzut de ordinea juridică internă, prin introducerea unei căi de atac și a unui grad de jurisdicție suplimentare, și care se aplică unui proces aflat deja pe rol la momentul acestei modificări, având ca părți un consumator și un profesionist, din moment ce această nouă cale de atac este deschisă atât consumatorului, cât și profesionistului.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 21 ianuarie 2020. Procedură inițiată de Banco de Santander SA. Cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Económico Administrativo Central. (Cauza C-274/14)

Trimitere preliminară - Articolul 267 TFUE - Noțiunea de «instanță națională» - Criterii - Independența organismului național în cauză - Inamovibilitatea membrilor - Inadmisibilitatea cererii de decizie preliminară.

57 Potrivit jurisprudenței Curții, noțiunea de „independență” presupune două aspecte. Primul aspect, de ordin extern, impune ca organul respectiv să își exercite funcțiile în mod complet autonom, fără a fi supus vreunei legături ierarhice sau de subordonare și fără să primească dispoziții sau instrucțiuni, indiferent de originea lor, fiind astfel protejat împotriva intervențiilor sau a presiunilor exterioare susceptibile să aducă atingere independenței de judecată a membrilor săi și să influențeze deciziile acestora (Hotărârea din 27 februarie 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, punctul 44 și jurisprudența citată).

(...)

61 Al doilea aspect al noțiunii de „independență”, de ordin intern, este legat de noțiunea de „imparțialitate” și vizează echidistanța față de părțile în litigiu și de interesele lor din perspectiva obiectului acestuia. Aspectul menționat impune respectarea obiectivității și lipsa oricărui interes în soluționarea litigiului în afara strictei aplicări a normei de drept (Hotărârea din 16 februarie 2017, *Margarit Panicello*, C-503/15, EU:C:2017:126, punctul 38 și jurisprudența citată).

62 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, noțiunea de „independență”, care este inerentă activității de judecată, implică înainte de toate calitatea de terț a instanței în cauză în raport cu autoritatea care a adoptat decizia atacată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 martie 1993, *Corbiau*, C-24/92, EU:C:1993:118, punctul 15, precum și Hotărârea din 9 octombrie 2014, *TDC*, C-222/13, EU:C:2014:2265, punctul 29 și jurisprudența citată).

63 Aceste garanții de independență și de imparțialitate postulează existența unor norme, în special în ceea ce privește compunerea instanței, numirea, durata funcției, precum și cauzele de abținere, de recuzare și de revocare a membrilor săi, care să permită înlăturarea oricărei îndoieli legitime, în percepția justițiabililor, referitoare la impenetrabilitatea instanței respective în privința unor elemente exterioare și la imparțialitatea sa în raport cu interesele care se înfruntă (Hotărârea din 9 octombrie 2014, *TDC*, C-222/13, EU:C:2014:2265, punctul 32).

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 ianuarie 2020. Procedură inițiată de Energiavirasto. Cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus. (Cauza C-578/18)

Trimitere preliminară - Piața internă a energiei electrice - Directiva 2009/72/CE - Articolul 3 - Protecția consumatorilor - Articolul 37 - Atribuțiile și competențele autorității de reglementare - Soluționarea extrajudiciară a litigiilor - Noțiunea de «parte» - Dreptul de a exercita o cale de atac împotriva deciziei autorității de reglementare - Plângere formulată de un client casnic împotriva unei întreprinderi care operează un sistem de distribuție a energiei electrice.

Articolul 37 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE trebuie interpretat în sensul că nu impune statelor membre să confere autorității de reglementare competența de a soluționa litigiile dintre clienții casnici și operatorii de sistem și de a acorda, în consecință, clientului casnic care a adresat autorității de reglementare o plângere împotriva unui operator de sistem calitatea de „parte”, în sensul acestei dispoziții, și dreptul de a exercita o cale de atac împotriva deciziei luate de autoritatea menționată în urma acestei plângeri.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 28 ianuarie 2020. Comisia Europeană împotriva Republicii Italiene. (Cauza C-122/18)

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru - Directiva 2011/7/UE - Combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale - Tranzacții comerciale în care debitorul este o autoritate publică - Obligația statelor membre de a se asigura că termenul de plată acordat autorităților publice nu depășește 30 sau 60 de zile - Obligație de rezultat.

47 Astfel de considerații, legate de numărul mare de tranzacții comerciale în care autoritățile publice sunt debitorii unor întreprinderi, precum și de costurile și de dificultățile generate în privința acestora din urmă prin întârzierile în efectuarea plăților din partea acestor autorități, evidențiază faptul că legiuitorul Uniunii a intenționat să impună statelor membre obligații sporite în ceea ce privește tranzacțiile între întreprinderi și autorități publice și implică faptul că articolul 4 alineatele (3) și (4) din Directiva 2011/7 trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să se asigure că autoritățile menționate efectuează, în conformitate cu termenele prevăzute de aceste dispoziții, plata unei remunerații pentru tranzacțiile comerciale cu întreprinderile.

48 Din cele de mai sus rezultă că nu poate fi reținută interpretarea Republicii Italiene potrivit căreia articolul 4 alineatele (3) și (4) din Directiva 2011/7

impune statelor membre numai obligația de a asigura conformitatea cu aceste dispoziții a termenelor legale și contractuale de plată aplicabile tranzacțiilor comerciale care implică autorități publice și de a prevedea, în cazul nerespectării acestor termene, dreptul unui creditor care și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale de a obține dobânzi legale pentru întârzierea în efectuarea plăților, însă nu obligația de a asigura respectarea efectivă a termenelor de către aceste autorități publice.

(...)

51 *În continuare, considerând, la punctele 31 și 36 din hotărârea menționată, că renunțarea de către creditorul unei autorități publice la dobânzile pentru efectuarea cu întârziere a plăților și la despăgubirea pentru cheltuieli de recuperare trebuie, pentru a fi conformă cu Directiva 2011/7, nu numai să fi fost liber consimțită, ci, în plus, să aibă drept contrapartidă plata „imediată” a cuantumului principal al creanței, Curtea a subliniat, astfel cum a arătat Comisia, importanța preponderentă pe care statele membre trebuie să o acorde, în contextul acestei directive, plății efective și rapide a unor astfel de sume.*

(...)

53 *Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se constate că articolul 4 alineatele (3) și (4) din Directiva 2011/7 trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să asigure respectarea efectivă de către autoritățile publice ale acestora a termenelor de plată pe care le prevede.*

(...)

Prin faptul că nu s-a asigurat că autoritățile sale publice respectă efectiv termenele de plată prevăzute la articolul 4 alineatele (3) și (4) din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 29 ianuarie 2020. Sky plc și alții împotriva Skykick UK Limited și Skykick Inc. Cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division). (Cauza C-371/18)

Trimitere preliminară - Apropierea legislațiilor - Marcă comunitară - Regulamentul (CE) nr. 40/94 - Articolele 7 și 51 - Prima directivă 89/104/CEE - Articolele 3 și 13 - Identificarea produselor sau serviciilor vizate de înregistrare - Nerespectarea cerințelor de claritate și de precizie - Rea-credință a solicitantului - Lipsa

intenției de a utiliza marca pentru produsele sau serviciile vizate de înregistrare - Nulitatea totală sau parțială a mărcii - Legislație națională care obligă solicitantul să declare că are intenția de a utiliza marca solicitată.

1) *Articolele 7 și 51 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1891/2006 al Consiliului din 18 decembrie 2006, precum și articolul 3 din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretate în sensul că o marcă comunitară sau o marcă națională nu poate fi declarată nulă total sau parțial pentru motivul că termenii folosiți pentru a desemna produsele și serviciile pentru care această marcă a fost înregistrată sunt lipsiți de claritate și de precizie.*

2) *Articolul 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1891/2006 al Consiliului din 18 decembrie 2006, și articolul 3 alineatul (2) litera (d) din Prima directivă 89/104/CEE trebuie interpretate în sensul că o cerere de înregistrare a unei mărci fără nicio intenție de a o utiliza pentru produsele și serviciile vizate de înregistrare constituie un act de rea-credință, în sensul acestor dispoziții, dacă solicitantul acestei mărci avea intenția fie să aducă atingere intereselor unor terți într-un mod care nu este conform cu practicile loiale, fie să obțină, chiar fără a viza un terț în special, un drept exclusiv în alte scopuri decât cele care țin de funcțiile unei mărci. Atunci când lipsa intenției de a utiliza marca în conformitate cu funcțiile esențiale ale unei mărci nu privește decât anumite produse sau servicii vizate de cererea de înregistrare a mărcii, această cerere constituie un act de rea-credință numai în măsura în care vizează aceste produse sau servicii.*

3) *Prima directivă 89/104/CEE trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei dispoziții de drept național potrivit căreia solicitantul unei mărci trebuie să declare că aceasta este utilizată pentru produsele și serviciile vizate de cererea de înregistrare sau că are, cu bună-credință, intenția de a o utiliza în acest scop, în măsura în care încălcarea unei astfel de obligații nu constituie, ca atare, un motiv de nulitate a unei mărci deja înregistrate.*

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 29 ianuarie 2020. GAEC Jeanningros împotriva Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) și alții. Cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État. (Cauza C-785/18)

Trimitere preliminară - Agricultură - Protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare - Denumirea de origine protejată «Comté» - Modificare minoră a caietului de sarcini al

unui produs - Cerere de modificare care face obiectul unei acțiuni în fața instanțelor naționale - Jurisprudență a instanțelor naționale potrivit căreia acțiunea rămâne fără obiect atunci când Comisia Europeană a aprobat modificarea - Protecție jurisdicțională efectivă - Obligația de a se pronunța asupra acțiunii.

Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului nr. 1151/2012 și articolul 10 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1151/2012 coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că, atunci când Comisia Europeană a admis cererea autorităților dintr-un stat membru prin care se solicită efectuarea unei modificări minore a caietului de sarcini al unei denumiri de origine protejate, instanțele naționale sesizate cu o acțiune privind legalitatea deciziei adoptate de aceste autorități cu privire la această cerere, în vederea transmiterii sale Comisiei, în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012, nu pot decide, doar din acest motiv, că nu mai este necesar să se pronunțe asupra litigiului pendinte în fața lor.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 ianuarie 2020. Köln-Aktiefonds Deka împotriva Staatssecretaris van Financiën. Cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden. (Cauza C-156/17)

Trimitere preliminară - Libera circulație a capitalurilor și libertatea plăților - Restricții - Impozitarea dividendelor plătite organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) - Rambursarea impozitului reținut din dividende - Condiții - Criterii de diferențiere obiective - Criterii prin natura lor sau de facto favorabile contribuabililor rezidenți.

1) *Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care prevede că nu i se acordă unui fond de investiții nerezident rambursarea impozitului pe dividende care a fost reținut din dividendele pe care le-a încasat de la entități stabilite în acest stat membru, pentru motivul că nu face dovada că acționarii sau deținătorii de titluri de participare ai acestuia îndeplinesc condițiile stabilite de reglementarea respectivă, sub rezerva ca aceste condiții să nu defavorizeze, de facto, fondurile de investiții nerezidente și ca autoritățile fiscale să impună ca dovada*

respectării condițiilor menționate să fie făcută și de fondurile de investiții rezidente, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

2) *Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care prevede că nu i se acordă unui fond de investiții nerezident rambursarea impozitului pe dividende pe care a trebuit să îl plătească în acest stat membru, pentru motivul că nu îndeplinește condițiile legale de care depinde această rambursare, și anume că nu distribuie integral acționarilor sau deținătorilor de titluri de participare rezultatul plasamentelor sale, în fiecare an în termen de opt luni de la încheierea exercițiului său contabil, atunci când, în statul membru de stabilire al acestuia, rezultatul plasamentelor sale care nu a fost distribuit este considerat ca fiind distribuit sau inclus în impozitul pe care acest stat membru îl reține de la acționari sau de la deținătorii de titluri de participare ca și cum acest profit ar fi fost distribuit, iar, având în vedere obiectivul care stă la baza acestor condiții, un astfel de fond se află într-o situație comparabilă cu cea a unui fond rezident care beneficiază de rambursarea acestui impozit, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.*

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 ianuarie 2020. Autoservizi Giordano societă cooperativa împotriva Agenzia delle Dogane e dei Monopoli - Ufficio di Palermo. Cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Provinciale di Palermo. (Cauza C-513/18)

Trimitere preliminară - Impozitarea produselor energetice și a energiei electrice - Directiva 2003/96 / CE - Articolul 7 alineatele (2) și (3) - Noțiunea de „benzină comercială utilizată ca propulsor” - Legislația națională care percepe o taxă asupra benzinei comerciale utilizat ca propulsor pentru transportul regulat de pasageri, dar nu pentru transportul ocazional de pasageri - Principiul tratamentului egal

Articolul 7 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 de restructurare a cadrului comunitar pentru impozitarea produselor energetice și a energiei electrice trebuie să fie interpretată, în primul rând, în sensul că o întreprindere privată implicată în activitatea de transportul de pasageri prin intermediul serviciilor de închiriere a unui autobuz sau a unui autocar cu un șofer se încadrează în domeniul său de aplicare, cu condiția ca vehiculele închiriate de această întreprindere să fie din categoria M2 sau M3, în sensul Directivei 70/156/CEE și, în al doilea rând, că nu se opune unei reglementări naționale care prevede o rată redusă a accizelor pentru benzina comercială utilizată ca propulsor pentru transportul regulat de

pasageri, fără a prevedea, totuși, o astfel de rată pentru cea utilizată pentru transport ocazional de pasageri, cu condiția ca respectiva legislație să respecte principiul egalității de tratament, aspect ce va fi determinat de către instanța de trimitere.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 ianuarie 2020. Tim SpA - Direzione e coordinamento Vivendi SA împotriva Consip SpA și Ministero dell'Economia e delle Finanze. Cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio. (Cauza C-395/18)

Trimitere preliminară - Atribuirea contractelor de achiziții publice de bunuri, de lucrări sau de servicii - Directiva 2014/24/UE - Articolul 18 alineatul (2) - Articolul 57 alineatul (4) - Motive facultative de excludere - Motiv de excludere care se aplică unui subcontractant menționat în oferta operatorului economic - Încălcare de către subcontractant a obligațiilor prevăzute de legislația din domeniul mediului, social și al muncii - Reglementare națională care prevede o excludere automată a operatorului economic pentru o astfel de încălcare.

Articolul 57 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE nu se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia autoritatea contractantă are posibilitatea sau chiar obligația de a exclude operatorul economic care a depus oferta de la participarea la procedura de achiziții publice în cazul în care motivul de excludere prevăzut de această dispoziție este constatat în privința unuia dintre subcontractanții menționați în oferta acestui operator. În schimb, dispoziția menționată coroborată cu articolul 57 alineatul (6) din această directivă, precum și principiul proporționalității se opun unei reglementări naționale care prevede caracterul automat al unei astfel de excluderi.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 ianuarie 2020. I.G.I. Srl împotriva Maria Grazia Cicienia și alții. Cerere de decizie preliminară formulată de Corte di appello di Napoli. (Cauza C-394/18)

Trimitere preliminară - Directiva 82/891/CEE - Articolele 12 și 19 - Divizarea societăților comerciale cu răspundere limitată - Protecția intereselor creditorilor societății divizate - Nulitatea divizării - Acțiune pauliană.

1) *Articolul 12 din A șasea directivă 82/891/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1982 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007, coroborat cu articolele 21 și 22 din Directiva 82/891 menționată trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, după realizarea unei divizări, creditorii societății divizate, ale căror drepturi sunt anterioare acestei divizări și care nu au făcut uz de instrumentele de protecție a creditorilor prevăzute de reglementarea națională în temeiul articolului 12, să poată introduce o acțiune pauliană în scopul de a se declara că divizarea menționată nu produce efecte în privința lor și de a formula acțiuni executorii sau asigurătorii asupra bunurilor transferate societății nou-constituite.*

2) *Articolul 19 din Directiva 82/891, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/63, coroborat cu articolele 21 și 22 din Directiva 82/891 menționată, care prevede regimul nulității divizării, trebuie interpretat în sensul că nu se opune introducerii, după realizarea unei divizări, de către creditorii societății divizate, a unei acțiuni pauliene care nu aduce atingere validității acestei divizări, ci permite numai să o facă inopozabilă acestor creditori.*

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 ianuarie 2020. České dráhy a.s. împotriva Comisiei Europene. (Cauze conexe C-538/18 P și C-539/18 P)

Recurs - Concurență - Regulamentul (CE) nr. 1/2003 - Articolul 20 alineatul (4) - Decizii de inspecție - Obligația de motivare - Indicii suficient de temeinice privind existența unei încălcări a normelor de concurență - Mijloace de probă strânse legal - Dispunerea efectuării unei inspecții pe baza probelor strânse într-o inspecție anterioară

62 *În ceea ce privește fondul părții admisibile a prezentului motiv, trebuie amintit că, în conformitate cu jurisprudența menționată la punctele 42 și 43 din prezenta hotărâre, luând în considerare faptul că scopul unei inspecții este tocmai strângerea probelor în legătură cu o presupusă încălcare pentru a verifica temeinicia suspiciunilor Comisiei, Comisia nu este obligată să efectueze o încadrare legală riguroasă a infracțiunilor presupuse, cu condiția să indice clar prezumțiile acesteia pe care intenționează să le verifice.*

63 *În plus, Curtea a arătat deja clar că, în ceea ce privește evaluarea proporționalității unei măsuri de inspecție, este de competență Comisiei, în principiu, să evalueze dacă informațiile sunt necesare pentru a putea identifica*

o încălcare a normelor de concurență. Chiar dacă are deja suspiciuni sau chiar dovezi referitoare la existența unei încălcări, Comisia poate, prin urmare, să considere în mod legitim că este necesar să dispună controale suplimentare care să îi permită o mai bună înțelegere a încălcării, durata acestora sau companiile implicate (a se vedea, în acest sens, hotărârea din 22 octombrie 2002, *Roquette Frères, C - 94/00, EU: C: 2002: 603, punctele 77 și 78, precum și jurisprudența citată*).

64 Rezultă că, în prezența unor probe suficient de serioase pentru a putea suspecta o astfel de încălcare, Comisia nu poate fi obligată să evalueze toate probele ce ar proba contrariul. Acest lucru este cu atât mai valabil cu cât societățile în cauză pot prezenta astfel de probe în contextul apărării sale în eventualitatea continuării procedurii administrative sau, după caz, a procedurii judiciare împotriva deciziei de finalizare a anchetei.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 ianuarie 2020. Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG împotriva Queisser Pharma GmbH & Co. KG. Cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof. (Cauza C-524/18)

Trimitere preliminară - Sănătate publică - Informarea și protecția consumatorilor - Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 - Decizia de punere în aplicare 2013/63/UE - Mențiuni nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare - Articolul 10 alineatul (3) - Trimitere la beneficiile generale, nespecifice - Noțiunea de «însoțire» de o mențiune specifică de sănătate - Obligația de a prezenta dovezi științifice - Conținut.

1) *Articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 107/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008, trebuie interpretat în sensul că cerința pe care o prevede, potrivit căreia orice trimitere la beneficiile generale, nespecifice, ale unui nutrient sau ale unui produs alimentar trebuie să fie însoțită de o mențiune specifică de sănătate inclusă în listele prevăzute la articolul 13 sau la articolul 14 din acest regulament, nu este îndeplinită în cazul în care pe ambalajul unui supliment alimentar figurează, pe rectoul său, o trimitere la beneficiile generale, nespecifice, ale unui nutrient sau ale unui produs alimentar asupra sănătății, în condițiile în care mențiunea de sănătate specifică destinată să o însoțească nu figurează decât pe versoul acestui ambalaj și nu există nicio trimitere explicită, precum un asterisc, între cele două.*

2) *Articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1924/2006, astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 107/2008, trebuie interpretat în sensul că*

trimiterile la efectele benefice generale, nespecifice, ale unui nutrient sau ale unui produs alimentar asupra bunei sănătăți globale sau asupra bunăstării legate de sănătate trebuie să fie justificate prin dovezi științifice, în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) și al articolului 6 alineatul (1) din acest regulament. În acest scop, este suficient ca aceste trimiteri să fie însoțite de mențiuni specifice de sănătate care să figureze în listele prevăzute la articolul 13 sau la articolul 14 din regulamentul menționat.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 ianuarie 2020. Generics (UK) Ltd și alții împotriva Competition and Markets Authority. Cerere de decizie preliminară formulată de Competition Appeal Tribunal, London. (Cauza C-307/18)

Trimitere preliminară - Concurență - Produse farmaceutice - Bariere la intrarea pe piață a medicamentelor generice care decurg din acordurile de soluționare (referitoare la litigiile referitoare la brevetele de proces) încheiate de un producător de medicamente inițiator care este titularul acestor brevete și producători de produse generice - Articolul 101 TFUE - Concurența potențială - Restricție după obiect - Caracterizare - Restricție prin efect - Evaluarea efectelor - Articolul 102 TFUE - Piața relevantă - Incluziunea medicamentelor generice pe piața relevantă - Abuzul de poziție dominantă - Caracterizare - Justificare

1. *Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că un producător de medicamente inițiator care este titularul unui brevet de proces de fabricație pentru un ingredient activ care se află în domeniul public, pe de o parte, și producătorii de medicamente generice care sunt pregătirea de a intra pe piața medicamentului care conține acel ingredient activ, pe de altă parte, care sunt în litigiu cu privire la validitatea brevetului respectiv sau dacă medicamentele generice în cauză încalcă acel brevet, sunt potențiali concurenți, atunci când se stabilește că producătorul medicamentelor generice are de fapt o intenție fermă și o capacitate inerentă de a intra pe piață și că intrarea sa pe piață nu îndeplinește bariere insurmontabile, pe care instanța de trimitere trebuie să le evalueze.*

2. *Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că un acord de soluționare cu privire la procedurile judiciare pendinte între un producător de medicamente inițiator și un producător de medicamente generice, potențiali concurenți, cu privire la existența unui brevet de proces (pentru fabricarea unui ingredient activ al unui medicament inițiator care se află în domeniul public) deținut de producătorul medicamentelor inițiator este valabil și dacă o versiune generică a acestui medicament încalcă brevetul, prin care respectivul producător de medicamente generice se angajează să nu intre pe piața medicamentului care conține acel ingredient activ și de a nu-și urmări acțiunea*

pentru revocarea brevetului respectiv pe durata acordului respectiv, în schimbul transferurilor de valoare în favoarea sa de către producătorul de medicamente de origine, constituie un acord care are ca obiect prevenirea, restricția sau denaturarea concurenței:

- dacă rezultă din toate informațiile disponibile că câștigul net obținut din transferurile de valoare de către producătorul de medicamente inițiator în favoarea producătorului de medicamente generice nu poate avea altă explicație decât interesul comercial al părților la acord să nu se angajeze în competiție pe fond;

- cu excepția cazului în care acordul de soluționare în cauză este însoțit de efecte pro-concurențiale dovedite, capabile să dea naștere la o îndoială rezonabilă că cauzează un prejudiciu suficient de grav concurenței.

3. Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că, dacă un acord de soluționare, precum cel în cauză în acțiunea principală, trebuie să demonstreze că are efecte potențiale sau reale apreciabile asupra concurenței și, prin urmare, trebuie să fie caracterizat ca o „restricție prin efect”, care nu presupune o constatare că, în absența acestui acord, nici producătorul de medicamente generice care este parte la acordul respectiv nu ar fi reușit, probabil, să aibă succes în cadrul procedurii referitoare la procesul de brevet în cauză, sau părțile la acel acord ar fi încheiat probabil un acord de soluționare mai puțin restrictiv.

4. Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că, într-o situație în care un producător de medicamente de origine care conține un ingredient activ care este pe domeniul public, dar procesul de fabricație care este acoperit de un brevet de proces, a cărui valabilitate este contestată, împiedică, pe baza acestui brevet de proces, introducerea pe piață a versiunilor generice ale medicamentului respectiv, trebuie luate în considerare, în sensul definiției pieței produsului în cauză, nu numai versiunea originală a medicamentului, ci și versiunile sale generice, chiar dacă acestea din urmă nu ar putea să intre pe piață în mod legal înainte de expirarea brevetului respectiv, dacă producătorii în cauză de medicamente generice sunt în măsură să se prezinte într-o perioadă scurtă pe piața în cauză cu suficientă putere pentru a constitui o contrabalansă serioasă a producătorului de medicamente de origine care există deja pe această piață, pe care trebuie să o stabilească instanța de trimitere.

5. Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că strategia unei întreprinderi dominante, titularul unui brevet de proces pentru producerea unui ingredient activ care se află pe domeniul public, ceea ce îl determină să încheie, fie ca o măsură de precauție, fie ca urmare a introducerea unei proceduri judiciare care contestă validitatea aceluși brevet, un set de acorduri de soluționare care au cel puțin efectul de a menține temporar în afara pieței

concrenții potențiali care fabrică medicamente generice folosind acel ingredient activ, constituie un abuz de poziție dominantă în cadrul sensul articolului 102 TFUE, cu condiția ca acea strategie să aibă capacitatea de a restricționa concurența și, în special, de a avea efecte de excludere, depășind efectele anticoncurențiale specifice ale fiecăruia dintre acordurile de soluționare care fac parte din acea strategie, aspect ce va fi stabilit de către instanța de trimitere.

Editori

Țuca Zbârcea & Asociații oferă servicii juridice complexe în materiile ce implică **Dreptul Uniunii Europene**, a cărui supremație în raport de legislația națională impune aplicarea sa prioritară. Echipa noastră include avocați specializați în ariile specifice de reglementare ale acestui domeniu, cum ar fi achizițiile publice, libera circulație a persoanelor și a serviciilor, libera circulație a capitalurilor și libertatea plăților, libertate, securitate și justiție, transporturi, concurență, ajutoare de stat, insolvență și restructurare, fiscalitate indirectă, politică economică și monetară, politică socială și sănătate publică, consumatori, mediu, energie, turism, politică agricolă ș.a.

Practica noastră în Dreptul Uniunii Europene completează cunoștințele și experiența relevantă în dreptul național, asigurând posibilitatea de a oferi clienților noștri servicii juridice la cele mai înalte standarde.

Manuela Gornoviceanu
Managing Associate
+4 021 204 88 90
manuela.gornoviceanu@tuca.ro

TUCA ZBARCEA ASOCIATII

Șos. Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, Aripa de Vest, et. 8
Sector 1, 011141, București, România
T + 4 021 204 88 90
F + 4 021 204 88 99
E office@tuca.ro
www.tuca.ro

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte. Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, vă rugăm să contactați avocații sus-menționați.